

UNELMANI: Kukkulan kuninkaaksi kirjoittamalla.

Oma suuri unelmani on kirjallinen.

Kukapa meistä ei haluaisi kirjoittaa tarinaa, joka julkaistaisiin oikeana kirjana ja joka löytäisi lukijansa?

Minulle se ei vain riitä.

Haluan tulla yhtä suureksi ja merkittäväksi kirjailijaksi kuin Stephen King on.

Tahtoni on lyödä Stephen Kingin kirjamyynä moninkertaisesti.

Haluan että tekstini vaikuttaa ihmisiin, sekä ympäröivään maailmaan.

Kulttuuripiirit halveksivat populäärikulttuuria ja esimerkiksi kioskirjallisuutta.

Kuitenkin esimerkiksi Stephen Kingin kirjallisuus vaikuttaa isompaan yleisömäärään, kuin mihin niin sanottu korkeakulttuuri tai kirjallisuus yltää.

Ja Stephen Kingin ura on kestänyt jo yli 50 - vuotta.

No, sitä rajapyykkiä en voi valitettavasti enää saavuttaa.

Kuinka moni Nobel - kirjailija voi sanoa vaikuttaneensa noin kolmeen eri sukupolveen?

Ja tietenkin, kukapa meistä ei haluaisi olla suosittu, tunnettu, vaikutusvaltainen ja rikas?

Ja King on saavuttanut kaikkea tätä kirjoittamalla.

Hänen vaikutusvaltaansa kulttuurissa vielä lisää se, että monista hänen kirjoistaan on tehty elokuva- tai tv - sarja.

Minäkin toivoisin että omat kirjoitukseni jatkaisivat elämäänsä vielä sen jälkeen kun kirja on tullut painosta.

Kyse ei ole pelkästä rahasta vaan siitä, että on oikeasti kiinnostavaa nähdä miten oma kirjallinen maailma ja sen henkilöt taipuisivat isolle kankaalle

tai peliksi.

Eli luoda kirjoittamalla oma maailma, joka jatkaa sitten elämäänsä muilla alustoilla.

Mikä on sitten Stephen Kingin menestyksen salaisuus?

Ensinnäkin hän on äärimmäisen lahjakas kirjoittaja, joka ei pelkää työntekoa.

Se on meille molemmille yhteistä.

Häneltä voi vuoden aikana tulla useampikin kirja.

Toki hänen työtahtinsa takia, niin kaikki hänen kirjansa eivät ole laadukkaita.

Joitakin kuten Kolkuttajia olisi voitu suunnitella ja hioa vähän pitemmälle kuin millainen se nyt on.

Hän ei kuitenkaan pelkää epäonnistua vaan uskaltaa tuoda nekin kirjat framille, jotka hän tietää jo alusta asti olevan heikompaa tasoa.

Hän siis seisoo kirjoitustensa takana ja uskaltaa

myöskin epäonnistua.

Minäkin toivoisin olevani tuottelias kirjailija, joka uskaltaa edetä vaikka valkoisen paperin kammo olisikin nurkan takana.

Sekä uskaltaa kirjoittaa aiheista, joita muut eivät uskalla tai halua kirjoittaa.

Kuten vaikkapa eliitin pedofiiliringeistä.

Ja että se kirjoittaminen sekä maailmojen luominen olisi se itseisarvo.

Että niitä maailmoja ja henkilöhahmoja luodaan heidän itsensä takia tai kirjoittamisen halun takia, eikä ulkoisten arvojen kuten rahan tai maineen vuoksi.

Silti ja vielä tänäkin päivänä, niin osa kulttuurivaikuttajista pitää häntä halpahintaisena kioskikirjailijana, joka kirjoittaa pelkkää kauhua.

Se mihin minä myöskin haluaisin pyrkiä, niin King on kirjoittanut paljon muutakin kuin kauhua.

Hänen tunnetuin draamansa taitaa olla Rita Hayworth, avain pakoon.

Tarina kertoo miehistä vankilassa, heidän ystävydestään, sekä auktoriteettijärjestelmän mielivallasta.

Se mikä on hänen suosionsa salaisuus on se, että Kingin teksteissä tavalliset ihmiset joutuvat epätavallisiin tilanteisiin.

Hän kuvaa tavallisia ihmisiä, ei superihmisiä vaan tavallisia ihmisiä joilla joskus on epätavallisia kykyjä tai taitoja.

Ja hän ymmärtää laittaa tavallisia asioita tai oman aikansa yhteiskunnallista ajankuvaa kirjoihinsa.

Ja sitten vasta lukija ymmärtää, että yksinkertaisen perustarinan takana on syvempi ymmärrys.

Kingin Christine tappaja auto kertoo yksinkertaistettuna demoniautosta, joka ottaa omistajansa hallintaan.

Syvemmin se kertoo addiktiosta, jossa ympäröivä maailma huomaa ihmisen olevan riivattu.

Addiktion kourissa oleva ihminen ihmettelee, että kun tämä addiktio on tullut hänen elämäänsä niin hänen oma elämänlaatunsa on vain parantanut.

Ympäröivä maailma taas huomaa addiktion kohteen tuhoavansa itsensä ja lähipiirinsä addiktion takia.

Jos korvaat Christinen sanalla alkoholi, niin huomaat kirjan kertovan syvällisemmän tarinan kuin vain pelkän tarinan demoniautosta.

Kingin alkuaikojen tarina, Pitkä Marssi kertoo kilpailusta jossa nuoret miehet kävelevät ja voittaja saa mitä haluaa.

Toista sijaa ei ole ja ne jotka jäävät jälkeen ammutaan.

Simppele tarina, joka syvällisemmin kertoo Vietnamin sodasta, johon nuoret miehet menevät ja eivät ihan ymmärrä mihin antavat suostumuksensa.

Sitten kun he ovat keskellä sitä hirvitystä, niin pois

ei pääse ja kyse on enää vain henkiin jäämisestä.

Tai Pitkä marssi voi kertoa myöskin tämän päivän työelämästä Suomessa, jossa ne jotka jaksavat pärjäävät ja ne jotka eivät saavat kenkää.

King kertoo hyvin paljon ihmisistä, ihmisen luonteesta ja kuinka raadollinen ihmisluonne on.

King on Mainesta ja hänelle oma kotiseutu on hyvin tärkeä.

Lisäksi hän on onnistunut laittamaan oman synnyinseutunsa isojen tarinoidensa pohjaksi.

Niin minäkin osittain teen.

Ja oma unelmani on haastaa Stephen King.

Saavuttaa jotain samankaltaista mitä hän on saavuttanut.

Tai edes yrittää päästä samaan kehään jossa King on.

Haluan myöskin saada menestystä saamalla

lukijoita, eikä joitain apurahoja tai kirjallisten piirien hyväksyntää.

En ole rahaa, vaikutusvaltaa tai mainetta vastaan.

Se ei ole kuitenkaan päätarkoitus.

Päätarkoitus on kirjoittaa ja itseisarvo on se tarina, joka haluaa syntyä minun kauttani ja tuoda omat maailmansa lukijoille.

Unelmani on kehittyä monipuoliseksi kirjoittajaksi kuten King ja saavuttaa yhtä suuria tuloksia.

Ja Kingistä kannattaa muistaa, että monet hänen tarinansa ovat kestäneet aikaa.

Edelleen uudet sukupolvet löytävät Kingin tekstit.

Lisäksi yhä uudelleen nuoret lukijat lukevat Hohtoa, Carrieta tai Cujoa.

Kuinka moni suomalainen apurahoja keräävän kirjailijan teksti kestää esimerkiksi 40 - vuotta?

Ja minä haluan olla se tyyppi Suomessa, jota

luetaan 25 vuotta vielä hänen kuolemansa jälkeen.

Kansainvälisesti.

Suomalainen kulttuuri ei selviä eikä kehity, jos sitä ei haasteta.

Ja se olen minä joka tulee muuttamaan kaiken Suomen kirjallisella kentällä.